

a zpět odevzdati pozemky s týmž podzimním nebo jarním obděláním a v témž stavu zpracování. Jde tedy o nárok ze smlouvy pachtovní, který zcela nepochybně patří na pořad práva a to výlučně před okresní soud příslušný podle §u 49 čís. 5 j. n. a neprávem se žalovaní staví za štít Státního pozemkového úřadu, pro nějž jedině by jimi naznačovaný pořad nesporného řízení ve zřetel mohl přijíti. Zda se žalobce dotčené náhrady domáhá právem, či neprávem, jak stěžovatelé dovozují, vymyká se z rámce tohoto rozhodnutí, v němž jde jen o zjištění přípustnosti pořadu práva soudem první stolice mylně popřené.

Čís. 5649.

Do shodných usnesení nižších soudů jest přípustným dovolací rekurs strany, již nebylo doručeno usnesení prvního, nýbrž až rekursního soudu.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1926, R I 1059/25.)

Vyřizuje dovolací rekurs žalovaných do shodných usnesení nižších soudů v řízení sporném, uvedl Nejvyšší soud o přípustnosti dovolacího rekursu v

d ů v o d e c h :

Rekurs jest uznati za přípustný přes to, že jde o shodná usnesení nižších soudů, proto, že odmítavé usnesení soudu prvního bylo vydáno jen vůči straně žalující a straně žalované (dnešním stěžovatelům) nebylo vůbec doručeno a napadené usnesení rekursního soudu je tedy pro tuto stranu prvním a jediným rozhodnutím, důsledkem čehož proti této straně nelze použití předpisu §u 528 c. ř. s., jenž zřejmě předpokládá, že straně bylo možno použití opravného prostředku proti usnesení soudu první stolice, neboť by jinak, kdyby bylo lpěno na doslovu §u 528 c. ř. s., strana tato byla zajisté proti zřejmému úmyslu zákona na tento způsob zbavena práva k rekursu vůbec.

Čís. 5650.

Prosté vyzvání dřívějšího správce pozůstalosti pozůstalostním soudem ku žádosti nynějšího správce k složení peněz pro pozůstalost, vydané bez jakéhokoliv řízení a šetření, není exekučním titulem ve smyslu §u 1 čís. 6 ex. ř.

Exekuce, povolená bez exekučního titulu, jest i s celým dalším řízením nicotná. Usnesení, povolující exekuci, nemůže tu nabýti právní moci.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1926, R I 1098/25.)

Janu V-ovi, jako dřívějšímu správci pozůstalostního statku č. p. 5 ve V., bylo pozůstalostním soudem uloženo, by předal správu novému správci MUC. Bohuslavu M-ovi a aby složil účet. Při složení účtu udal

Jan V., že výtěžek ze 4 akcií (jenž jest touto exekucí vymáhán) byl zahrnut do příjmů statku a že by byl nový správce povinen dotyčnou částku do pozůstalosti odevzdati. Později byl za správce pozůstalostního jmění — ale s vyloučením statku č. p. 5 ve V., jehož správcem zůstal MUC. M. — ustanoven Václav K., k jehož návrhu pozůstalostní soud usnesením ze dne 2. září 1924 vyzval Jana V-a »vzhledem k žádosti správce K-a«, aby do 14 dnů složil výtěžek ze 4 akcií, t. j. 99.605 Kč 12 h s úroky do soudního uschování. Jan V. — jemuž vyzvání bylo doručeno dne 6. září 1924 — dostavil se po té k soudu dne 20. září 1924, tedy v poslední den 14denní lhůty, a udal, že peníze složit nemůže, protože je při předání správy odevzdal MUC. M-ovi a že jest tento povinen je složit. Podle shora zmíněného vyzvání povolena byla usnesením ze dne 3. července 1925, jež bylo doručeno povinnému Janu V-ovi dne 12. července 1925, pozůstalosti po Václavu M-ovi, proti povinnému exekuce podle §u 354 ex. ř. pod vyhrůžkou pokuty 500 Kč, nesložili výtěžek do 25. července 1925 k soudu. Dne 15. července 1925 dostavil se povinný k exekučnímu soudu a udal zase, že výtěžek řádně vyúčtoval a MUC. M-ovi odevzdal a že jej tedy složit nemůže. K této námitce vyjádřil se zástupce vymáhající pozůstalosti, že trvá na pokračování v exekuci, načež exekuční soud usnesením ze dne 8. srpna 1925 vyřkl, že se v exekuci podle návrhu vymáhající strany pokračuje. Teprve proti tomuto usnesení podal povinný v čas rekurs, jemuž rekursní soud vyhověl a změnil napadené usnesení v ten rozum, že zamítl návrh vymáhající věřitelky, by povinný Jan V. složil výtěžek ze 4 akcií do soudního uschování s vyhrůžkou pokuty 500 Kč.

N e j v y š š í s o u d nevhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Ze skutkového děje jest zřejmo, že tu není exekučního titulu, na jehož podkladě by mohla býti vedena exekuce podle předpisů exekučního řádu, že tu není opatření nesporného soudce po rozumu §u 1 čís. 6 ex. ř., zejména »rozhodnutí«, vydaného v nesporném řízení, jak to předpokládá § 19 třetí odstavec nesp. říz. pro exekuci podle exekučního řádu. Jest tu prosté vyzvání, vydané pozůstalostním soudem dřívějšímu správci na žádost nynějšího správce bez jakéhokoliv řízení, bez jakéhokoliv šetření, ba i bez předchozího výsledku vyzvaného. Toto vyzvání není v podstatě ničím jiným než upomínkou na 14 dní danou, v důsledku které upomenutý posledního dne lhůty své námitky přednesl, načež soudem v té věci již nic nebylo zařízeno. Kde není exekučního titulu, není exekuce (§§ 1 a 7 ex. ř.). Exekuce bez exekučního titulu povolena a celé další řízení jest jen formálně exekučním řízením, ale ve skutečnosti jest vše nicotné. Tato nicotnost nemůže býti vůbec zhojena a nelze zvláště mluvit o pravomoci povolujícího usnesení. Tím jsou vyřízeny všechny vývody dovolacího rekursu, pokud tvrdí, že jest tu platný titul exekuční, že jest povolující usnesení pravoplatné a že usnesení ze dne 8. srpna 1925 neobsahuje žádného rozhodnutí, nýbrž nařizuje jen pokračování v exekuci. Za tohoto stavu věcí netřeba se ani obíratí námitkou povinného, učiněnou

v rekursu, že prý jeho úmyslem bylo již 15. července 1925 podati rekurs proti povolujícímu usnesení a že byl toho názoru, že s ním rekurs byl sepsán. Též netřeba se obíratí otázkou, zdali k cíli vydobytí peněžního výtěžku; udaného v upomínce penízem 99.605 Kč 12 h, ale v exekučním návrhu proti předpisu Šu 54 čís. 2 ex. ř. neuvedeného, bylo by lze vésti exekuci podle Šu 354 ex. ř., byl i výtěžek měl býti složen u soudu a neměl býti placen k rukoum věřitele. Stačí, že nicotná exekuce obstátí nemůže a že musí býti odstraněna.

Čís. 5651.

Pozemková reforma.

Ten, komu výpověď ze zabraného majetku nebyla doručena, nemůže si do ní stěžovati, třebas hospodaří na zabraném majetku. Ten, komu byla výpověď dána, nemůže ve stížnosti uplatňovati práva toho, komu výpověď nebyla dána.

Pouhou žádostí o propuštění podle Šu 11 zák. ještě nevystupuje nemovitost ze stavu zabranosti, nýbrž až pravoplatným propuštěním ve smyslu Šu 7 čís. 1 a Šu 11 čís. 11 zákona o pozemkovém úřadě. Rovněž nevystupuje nemovitost ze zabranosti již žádostí za schválení zcizovacího úkonu, nýbrž teprve pravoplatným povolením, nedostane-li se pak do majetku podléhajícího již o sobě nebo s tímto přírůstkem záboru, pokud se týče netvoří-li nemovitost sama výměru záboru podléhající.

Pokud dlužno se zabývatí otázkou, zda podle záborového práva vyžaduje se vlastnictví knihovní, či zda stačí vlastnictví naturální, opírající se o platný důvod a fysickou držbu.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1926, R I 1103/25.)

Do výpovědi ze zabraného majetku, dané Státním pozemkovým úřadem Leopoldu S-ovi, stěžovali si Leopold S. a Vojtěch S. Rekursní soud stížnostem nevyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Leopolda S-a a Vojtěcha S-a, opravil však napadené usnesení v ten rozum, že se stížnost Vojtěcha S-a do výpovědi odmítá, stížnost Leopolda S-a jednak odmítá, jednak zamítá.

Důvody:

Stížnost do výpovědi z hospodaření přísluší dle Šu 9 nesp. řiz. a Šu 12 a 20 (1) náhr. zák. toliko tomu, komu byla dána a nikoli osobě třetí, které dána nebyla, neboť tato, byl snad i byla osobou hospodařící, tak že jí výpověď dána býti měla, není výpovědí danou osobě jiné dotčena, ježto z ní nebude zavázanou a nebude tedy moci proti ní exekuce býti vedena, ježto nebude výpověď proti ní činiti exekuční titul (§ 7 ex. ř.). Z toho důvodu měla stížnost Vojtěcha S-a, jemuž výpověď dána nebyla, býti jako nepřípustná odmítnuta a nemělo o ní věcně býti uvažováno. Pokud jde o Leopolda S-a dlužno stížnost vyřídití ve věci.